

Bogár László: Washingtoni konszenzus

2014 december 04. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

A világot uraló globális hatalmi rend kialakulásának fontos mérföldköve az 1989 novemberében lezajlott konferencia. A világot uraló globális hatalmi rend kialakulásának fontos mérföldköve az az 1989 novemberében lezajlott konferencia, {...}

{...}, amelyet Washingtonban rendeztek meg, az Institute for International Economics nevű tekintélyes amerikai kutatóintézet szervezésében, és a Nemzetközi Valutaalap (IMF) székházában. A konferencia anyagának közzétételére ugyan csak a következő évben került sor, de már az ülés befejezése után hatalmas nyilvánosságot kaptak az ott megfogalmazódó elvek, ajánlások. Ezek „washingtoni konszenzus”-ként ismert elvek azóta is éles viták tárgyát képezik, és meghatározók az elmúlt negyedszázad neoliberais térnyerésének kapcsán. Sajátos szimbolikát kölcsönzött a konferenciának, hogy éppen a zárónap éjszakáján „omlott le” a berlini fal. A konferencia eredetileg a latin-amerikai országok súlyos adósságválságára próbált választ keresni.

Az volt az alapvető célja, hogy olyan stratégiai szintű ajánlásokat fogalmazzon meg, amelyek biztosítékot nyújthatnak a hasonló válságok elkerülésére, és ezeket az országokat a sikeres és kiegyensúlyozott fejlődésre épülő pályára állíthatják.

A konszenzus tényleges hatása azonban messze túllépett ezeken a célokon, és végül is mindmáig szóló globális stratégiaként működik, amely főképp a közép- és kelet-európai országok számára vált döntő jelentőségűvé. E globális stratégia valóságos céljait éppen az a hármasszó fejezi ki, amelynek következetes alkalmazása okozta/okozza a kelet-európai rendszerváltások súlyos kudarcát. Ez a fejlemény annyira nyilvánvaló ma már, hogy legutóbbi globális jelentésében már az IMF is világossá tette, Kelet- és Közép-Európa az elmúlt negyedszázad során nem közeledett, hanem távolodott a Nyugat gazdag centrum-országainak társadalmi-gazdasági teljesítménymutatóitól, és a közeledésnek egyelőre esélye sincs.

A konszenzus hármasszója a „liberalizálj, deregulálj, privatizálj” parancsait foglalja össze. A liberalizálás és a privatizálás aligha igényel magyarázatot, a „deregulálás” azonban talán igen. Nos, ez a szintén latin eredetű szó arra utal, hogy az állam, ne csak a tulajdonosi szerepért mondjon le – a privatizáció nyomán –, de minimalizálja a szabályozó szerepét is, tehát ne csak tulajdonosként, hanem szabályozóként is „vonuljon ki a gazdaságból”

ahogyan azt a születésben lévő SZDSZ már akkor harsányan követelte. Sőt, lehetőleg semmiféle szabályozással ne korlátozza szegény globális tőkét, hisz ez csak „rontja” a piac, mint „tökéletes önszabályozó” rendszer hatékonyságát.

Ne szépítsük tehát, a washingtoni konszenzus nevű kezdeményezés valójában egy világméretű „államellenes összeesküvés” volt, ha nem is teljesen a megszokott büntetőjogi értelemben. Ebből az is kitűnik, hogy leginkább arra szolgált, hogy nagy erejű véleményhatalmi segítséget nyújtson azoknak a belső kollaboránsoknak, mint amilyen az SZDSZ is volt, akik ugrásra készen várták a lokális értékmérők kifosztásának kezdetét jelző „sípstót”.

A liberalizálás általános jelszava fűként azt próbálta elősegíteni, hogy Kelet- és Közép-Európa gyanútlan társadalmi valóban elhiggyék azt, hogy a piaci folyamatok teljes „felszabadítása” az ő érdeküket szolgálja. Holott logikailag könnyű belátni, hogy a piac „szabadsága” éppen a legnagyobb kezdeti ellenőrzéssel rendelkező szereplők esélyeit fogja még inkább növelni, tehát éppen a verseny, a „szabad piac” ellen hat, és olyan monopóliumok megerősödését hozza magával, amelyek Kelet- és Közép-Európa országaiban a „szocializmus” állami monopóliumainál is nagyobb pusztítást vittek végbe. Vagyis a jelszó elterjesztése mögött valójában az a szándék húzódott meg, hogy a globalizációs kényszerítő-hatalmi eszközöként működött transznacionális vállalatok minél gyorsabban átvegyék a teljes ellenőrzést a nemzetgazdaságok értékterei felett. És Magyarországon valóban ez is történt. A pénzügyi, banki, biztosítási, kereskedelmi, energetikai, távközlési, közlekedési, közműhálózatok meghatározó része a globális pénzhatalmi rendszer ellenőrzése alá került. Mindez öngerjesztő örvénylőként működik, hisz a leginkább neki kedvező liberalizálás a legnagyobb globális szereplők befolyását nemcsak egyszerre tovább növeli, hanem egyúttal azt is lehetővé teszi számukra, hogy a potenciális versenytársaikat kiszorítsák, megsemmisítsék.

A bejövő százmilliárd dollár értékű külföldi tőke ennek nyomán az elmúlt huszonöt év során közel harmincmilliárd dollárral több profitot vitt ki az országból, mint amennyi adót és bért hazánkban fizettek, vagyis „hozam helyett viszem” alapon nem növelte, hanem csökkentette a nemzeti vagyonunkat. A gazdasági növekedés éves átlaga ezalatt a huszonöt év alatt az egy százalékot sem érte el, holott a tőkebevonás hivatkozási alapja éppen az volt, hogy ez majd gyorsítja a gazdasági növekedést. A munkahelyek száma másfél millióval csökkent, a reálbérek a hetvenes évek végének szintjére süllyedtek. Nagyjából ennyi a „liberalizálj, deregulálj, privatizálj” gyászos következménye. A 2010 óta zajló „szabadságharc” fő célja éppen az, hogy erről az önmegsemmisítő pályáról letérítse az országot.

magyarhirlap.hu - Bogár László

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
